

Janne's 5^e engeltjesdag

Muziek en film:

<https://www.youtube.com/watch?v=tNV6KVTzzY8>

How's my luck
But somehow I'm with you
Let's leave now
Let's leave them,
Their point of view
My favorite place is me and you

I wake up in the darkest night
Watch you breathe in shadow light
A perfect world lies next to me
And I don't need to sleep to dream

I just hope I am good enough to keep you

Morning sun warms our skin
And distant sounds
The day begins
Soon their world will come calling for us
But this is the space they cannot touch

I just hope I am good enough to keep you

Tekst: Misschien wisten zij alles, Toon Tellegen

Op een dag nam de mier afscheid van de eekhoorn. 'Ik ga voor geruime tijd op reis,' zei hij, 'maar ik weet niet voor hoe lang. Ik neem dus maar zó afscheid dat het ook voor heel lang kan zijn. Zij schudden elkaar vijf keer de hand en omhelsden elkaar ook zoals het bij een afscheid voor lange tijd hoort. 'Laat je nog iets van je horen?' vroeg de eekhoorn. De mier had zich al omgedraaid en riep, terwijl hij langs het bospad liep: 'ja!'

Even later was hij uit het gezicht verdwenen en bleef de eekhoorn alleen achter. Wat zou het voor reis zijn? dacht hij. Maar hij wist hoe weinig je kon zeggen van reizen die nog moesten beginnen. Niet lang daarna ontving de eekhoorn een brief.

Beste eekhoorn, Ik ben nu volledig op reis. Ik heb je beloofd dat ik iets van mijzelf zou laten horen. Als je straks een uitroepteken leest laat ik iets van mij horen. Lees je goed? Let op!

Op dat moment klonk er een zacht gefluit dat onmiskenbaar het gefluit van de mier was. 'Mier!' riep de eekhoorn opgetogen. Hij draaide de brief om en om, keek tussen alle letters en toen in de envelop en op de grond, maar er was geen spoor van de mier te bekennen. Hij begon opnieuw te lezen, en weer hoorde hij, toen hij het uitroepteken las, hetzelfde zachte gefluit. Als hij lang naar het uitroepteken keek kon hij zelfs een liedje herkennen dat de mier dikwijls floot. Hij deed de brief in de envelop en legde hem op de tafel naast zijn bed. Hij moet heel ver weg zijn, dacht de eekhoorn. Maar hij denkt aan mij!

De zon scheen en de eekhoorn ging op de tak voor zijn deur zitten. Maar telkens stond hij op en ging hij naar binnen om de brief opnieuw te lezen, en telkens als hij bij het uitroepteken kwam hoorde hij weer het zachte gefluit van de mier die van ver weg iets van zich liet horen. En telkens schudde de eekhoorn zijn hoofd, glinsterden zijn ogen en dacht hij: mier, mier!

Muziek: Toch hoor je er altijd bij - Paul De Leeuw

Nooit voelden jouw voetjes
waarvoor gras is bedoeld
De warmte van de zon
heb jij nog nooit gevoeld

Je haartjes hebben nooit
gewapperd in de wind
En ik heb geen idee
Welke liedjes jij leuk vindt

Je handjes hebben nooit kunnen spelen
Je beentjes hebben nooit op de wereld gestaan'
Toch hoor jij er altijd bij

Nooit voelde ik jouw liefde
zo sterk als dit moment

een voortdurend warme gloed
waar jij de bron van bent

Ik draag je in mijn hart
mijn kindje voor altijd
en op die manier
raak ik jou nooit kwijt

Liefde geven is jou nu los te laten
Terug te geven aan vanwaar jij ook komt
Toch hoor jij er altijd bij

Tekst: Geert De Kockere

Je hebt een dochter,
maar je hebt haar niet.
Of juist zoveel meer
dan gewoon.

Je hebt een dochter,
maar je hebt haar anders.
Anders dan gewoon.

Ja, je hebt een dochter
en je hebt haar lief,
ook liever dan gewoon.

Maar o, wat wou je zo graag,
dat zij je één keer zou,
dat zij je één keer zeggen kon,
zo heel gewoon,
hoezeer zij ook jou ...

Muziek: Maaike Ouboter - Dat ik je mis

Je kust me, je sust me.
Omhelst me, gerust me.
Je vangt me, verlangt me.
Oneindig ontbangt me
Je roept me, je hoort me.
Je redt en verstoort me.

Geloof me, berooft me.
Verstikt en verdoof me.
Je ademt en leeft me.
Siddert en beeft me.
Vertrouwt me, beschouwt me
Als mens en weerhoudt me
Van bozige dromen
Die op komen dagen
De eenzame vragen
Van eindig geluk.

Met je krullen als nacht
Hoe je praat hoe je lacht
Hoe je stem zo dichtbij
Als een engel verzacht
In mijn dromen doorstromen
Oneindige leegte
Je remt me, je temt me
Je roert en beweegt me
Ik mis je, ik mis je
Ik grijp je, ik gris je
Ik wil je, bespeel je
Ik roer en beveel je
Om bij me te blijven
In donkere nachten
Om niet meer te smachten
Naar jou
Laat me los

Ik moet nu alleen
En houd me vast als het nodig is
In gedachten en ik zoek je
in alles om me heen
maar al denk ik soms
dat het zo beter is
Kan ik het niet helpen
Dat ik je soms mis

Oh ik smoor je, bevroor je
Verlos en verloor je
Weg naar een andere plek
Maar ik hoor je
Omarm je, verwarm je
Ik zie en ik voel je
Ik aai je, ik streek je
Ik knuffel en kroel je
Je rijdt me begrijpt me
Verwart en misleidt me
Het schrikt me soms af
Hoeveel ik op je lijk nu
M'n glimlach mijn tranen
M'n liefde, mijn beleven
Het spijt me van alles
Kom help en bevrijd me
En laat me los
Ik kan het alleen
Maar houd me vast als het nodig is
In gedachten en ik vind je
In alles om me heen
Maar al denk ik soms
Dat het zo beter is
Kan ik het niet helpen
Dat ik je soms mis

Ik kus je, ik sus je
Ik doof en ik blus je
Je blijft heel dicht bij me
Maar in mijn hoofd rust je

Tekst: Dominique Engers

Duizend witte vogels vliegen jubelend voorbij.
Ik strek mijn armen, ben verdrietig, zie ze cirkelen boven mijn hoofd.
Maar op een dag zal ik weer weten
wat ik even ben vergeten, maar wat ik altijd heb geloofd.

Alle duizend vliegen ze voor mij.
De vogels komen altijd terug,
wanneer de zon zacht de winter weggesmolten heeft.

Ik heb de stormen overleefd
en strek mijn hand uit naar de lucht,
waar hoog een witte vogel zweeft.

Ik ben niet bang meer, recht mijn rug,
want die vogels komen altijd terug.

Ga nu maar vliegen, liefste,
in de zon, de witte wolken in het zachte blauw.
Ik heb geglimlacht toen je overvloog,
wetend, dat ik zo hoog niet komen zou.

Ze vragen me: "Waar staar je naar?"
Ik wijs ze: "Naar die vogel daar.
Dat klein, wit puntje hemel,
dat ik ooit, heel even in mijn handen had."

En ze vragen: "Waarom lach je dan?
Waarom straal en waarom zing je dan?"
En ik zal ze het verhaal vertellen
van de vogel die weer vliegen kan.